

عنوان مقاله:

معرفی درختان و درختچه های دارویی استان کرمان جهت کاشت در فضای سبز شهری

محل انتشار:

دهمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و توسعه شهری پایدار ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

علی عظیمی سغین - استاد و مدیرگروه معماری و شهرسازی

آزاده نخعی - دانشجوی کارشناسی معماری

خلاصه مقاله:

فضاهای سبز در معماری ایران همیشه مورد توجه بوده و میتوان گفت هیچ بنایی احداث نمی گردید مگر آن که سامان دهی و شکل گیری صحیح فضاهای سبز آن نیز مدنظر معمار بوده است. اهمیت استفاده از عوامل طبیعی در معماری امروزه و نیاز به ایجاد پایداری اکولوژیک میان طبیعت و مصنوعات بشری حداکثر استفاده از عوامل محیطی و طبیعی در معماری جزء ارکان پایداری در این زمینه میباشد. وجود گیاهان دارویی در فضای سبز نشانه ای از توانایی اقلیمی و فرهنگی منطقه است. شرایط اقلیمی متنوع حاکم بر ایران زمینه مناسبی برای رویش بسیاری از گونه های داروی را فراهم نموده است که به منظور همراهی با موج جهانی توجه به گیاهان دارویی لازم است تا اقدام به شناسایی این منابع مهم ژنتیکی کرده و محل استقرار آنها شناسایی گردد و در مراحل بعدی اقدام به کشت و اهلی کردن و بررسی مواد موثره این منابع شود. استان کرمان به مساحت ۱۷۱۹۹۳ کیلومتر مربع و از نظر مختصات جغرافیایی بین ۲۵ درجه ۵۵ دقیقه تا ۳۳ درجه عرض شمالی و ۵۳ درجه و ۲۶ دقیقه تا ۵۹ درجه و ۲۹ دقیقه طول شرقی از نصف النهار گرینویچ قرار گرفته است سطح بسیار وسیعی از استان، کوهستانی بوده و رشته کوه های جبال بارز در مرکز استان آنرا به چهار بخش تقسیم می نماید. این استان دارای بیش از ۱۲ اقلیم اصلی و فرعی می باشد که منجر به تنوع و تعدد گیاهان دارویی در استان کرمان شده است با توجه به بررسی های به عمل آمده از ۲۸۵ گونه گیاهان دارویی موجود در استان که متعلق به ۲۰۰ جنس و ۷۱ تیره می باشند کمتر از ۷.۶ درصد به فرم درختی و حدود ۱۱ درصد به فرم درختچه ای می باشند. فضای سبز و پارک ها بهترین وسیله برای جلوگیری از آلودگی هواست، این فضاها کارخانه اکسیژن سازی هستند بطوری که در هر هکتار فضای سبز ۱۲ تا ۲۰ تن اکسیژن تولید می شود و مقدار زیادی گاز کربنیک جذب می گردد و از این جهت فضای سبز را ریه شهر نامیده اند. توسعه فضای سبز شهری و حومه شهرها وابسته به انرژی بوده و باعث مصرف قابل توجهی از منابع طبیعی و نهاده های مصرفی از جمله: کود، سم و به خصوص آب می شود، این امر توأم با هزینه های گزاف اجرا و نگهداری گیاهان زینتی است و استفاده از کود، علف کشها و آفت کشها می تواند، باعث آلودگی آنها و به تبع آن ایجاد بیماری در انسان و حیوان گردد. بنابراین در این پژوهش سعی شده است مهمترین گونه های درختی و درختچه ای بومی سازگار با محیط زیست استان کرمان مناسب جهت کاشت در فضاهای سبز شهری معرفی و پیشنهاد گردد تا ضمن صرفه جویی اقتصادی در نگهداری فضای سبز و جلوگیری از آلودگی محیط زیست، زمینه های بهره برداری بهینه اقتصادی و حفظ رویشگاه های طبیعی این درختان و درختچه های دارویی را فراهم نمود.

کلمات کلیدی:

فضای سبز شهری، درختان و درختچه های دارویی، استان کرمان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1620660>

